

שמחה פורצת גבולות/ הרב יצחק גינזבורג

מהפסוק "קיימו וקבלו היהודים את אשר החלו לעשות", בסיום המגילה, לומדים כי בנס פורים התחוללה קבלה מחודשת של התורה.

הדבר בא לידי ביטוי בארבע מצוות הפורים: מקרא מגילה, משתה שמחה, משלוח מנות ומתנות לאביונים.

... **קריאת המגילה** היא, כמובן, הממד התורני של פורים. אמנם, בעוד התורה היא הדיבור האלוקי שמעל למציאות, שמאיר אותה מבחוץ, הרי שמגילת אסתר מגלה את ה' כפי שהוא נמצא גם בתוך ההסתר עצמו, כפי שהוא מכוון את הסיפור ההיסטורי הסתמי לכאורה ונוכח בתוכו.

משתה השמחה הוא, כמובן, ממד היום-טוב של חג הפורים, הקיום של "ושמחת בחגך". אמנם, בעוד שבחגים העיקר הוא תחושת הגילוי השמימי ביום הסגולה עליו מספרת לנו התורה, ואילו השמחה בבשר ויין טפלה לגילוי ותומכת בו, הרי שבחג הפורים השמחה היא 'גופנית' הרבה יותר, מתוך המציאות עצמה, ושתית היין נעשית העיקר – "עד דלא ידע".

משלוח מנות... מיועד לתקן ולקדש את יחסי האנוש, להקדיש תשומת לב לנשמות בין "איש לרעהו". וגם כאן, ... נחשף הצד האלוקי בתוך האנושיות הפשוטה. מתגלה שבכל זיקה חברית, יום-יומית, יש קשר נשמתי עמוק ושמח.

ולבסוף, **מתנות לאביונים** הם פעולה בתוך המציאות הנפולה... במתנות לאביונים מתגלה כי כל פעולה חיובית של הרמה וסיוע בתוך המציאות, מיניה וביה, היא בעצם הופעה אלוקית – גילוי שכינה בתוך העולם עצמו.

... מתוך שמחת הפורים פורצת הגבולות, ומתוך קיום בהידור של מצוות הפורים, חוזרים ומקבלים כח לקיום כל מצוות התורה במשך השנה כולה – "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר". פורים שמח!

